

Cap de Gata: història i naufragis.

La costa agresta i retallada pel vent del Cap de Gata és una de les zones més fascinants i esglaiadores del litoral peninsular. Un paratge insòlit en el sud-est espanyol, on va bategar un cor volcànic fa milions d'anys.

La geologia i la història van originar una terra i un paisatge replet de vestigis de les diverses cultures que ací van batallar per la seua supervivència.

Compartint clima i cultura amb el nord d'Àfrica, els recursos lligats a l'agricultura s'alternen amb restes de fortificacions i construccions dedicades, majoritàriament, a funcions defensives, com la Bateria Fortificada de sant Felip, dissenyada en 1735 durant el regnat de Carles III i treta de l'oblit en 1991 per a la seua restauració.

La història i les llegendes van de la mà en el castell de Sant Pere, construït en tres parts i en tres segles diferents. Entre ruïnes d'un altre temps domina un enclavament privilegiat enfront de la cala del mateix nom. I segueix ací, des de 1583.

De la mateixa manera que els terratrèmols, els volcans o els pirates, els naufragis han deixat una empremta indeleble en la vida submergida del Cap de Gata. Un mosaic de microhàbitats diversos s'arremolina davall els canons oxidats de la fragata *L'Àguila*, una embarcació del segle XVII que ens parla de tancades disputes sobre un mar antic. Paradoxalment, després del seu afonament i amb el pas dels segles ha propiciat recer a noves formes de vida.

La confluència de corrents atlàntics i mediterrànies propícia més d'un miler d'espècies baixos les aigües d'este mar. Colors verds, morats, rogencs o ataronjats destaquen sobre el fons marí posan al descobert un món de codis secrets i bells.

Al sud-oest del far de Cap de Gata i a 40 metres de profunditat, en una zona considerada d'immersió perillosa a causa dels forts corrents que l'assoten, trobem un mercant afonat en els anys trenta. Amb una eslora de 75 metres, s'ha convertit en refugi de fauna marina i en suport idoni per als organismes filtrants. A pesar de la seua silueta i els seus perfils recognoscibles, este tros de la història del mar és ja un involuntari escull el recobriment vegetal i animal del qual aporta biodiversitat a la comunitat.

Però en este gran centre social on la vida fluïx amb força i milers de formes de vida es donen cita per a alimentar-se, refugiar-se o reproduir-se, alguns peixos es desplacen amb sigil, en espera d'una ocasió propícia.

Els depredadors, com el mer o la morena, llisquen pels laberints de la història, esperant entre ferros i ombres el moment oportú de capturar a les seues preses.